

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ: - ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମେ ନିରାପଦ ରହିବ, ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ, ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରୂପୀ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିକରମର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିଲେ, ତା’ର ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ ହୋଇଥିବ? ଏହାକୁ ହାଲୁକା କରିବାର ବିଧି ଶୁଣାଅ?

ଉତ୍ତର:- ଯେପରମ୍ପସ୍ତନତ ବିକରମର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି ସେ ପରମ୍ପସ୍ତନତ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏଭଳି କରମ କରିଛୁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ତାହା ବାରମ୍ବାର ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି, ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଏହି ବୋଝକୁ ହାଲୁକା କରିବା ପାଇଁ ନିଦ୍ରା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଦ୍ରାଦିତ୍ ହୁଅ । ରାତ୍ରିରେ ଉଦାଗର ରହି ବାବାଟ୍ଟକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକରମର ବୋଝ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ:- ମାତା ଓ ମାତା.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଜଗତଅମ୍ବାତ୍ମକର ମହିମା କାହିଁକି ନା ଏହା ନୂଆ ରଚନା । ଏକଦମ୍ ନୂଆ ରଚନା ତ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହୋଇଥାଏ । ଆମକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ଅମରଲୋକକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଯେପରି ବଞ୍ଚିବା ଏବଂ ମରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ମରିବାର ଅଛି କିମ୍ବା ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ମରି ଅମରଲୋକକୁ ଯିବାର ଅଛି । ଜଗତର ମାଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗତର ରଚୟିତା । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ବାବା ସ୍ଵର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ଏହି ରଚନା ବାବା ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସୁରମ୍ଭବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ କଲ୍ପର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭୁଲରେ ଏହି ନାମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏକଥା କିଏ କହିଥିଲେ, କେବେ କହିଥିଲେ ଏବଂ କେଉଁଠାରେ ଲେଖା ହୋଇଛି? ଆଉ, ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ, ଯିଏକି ଏପରି କହୁଛନ୍ତି? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ଦେହଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ତ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାତ୍ମକର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବାବାଟ୍ଟକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଗୀତାର ଭଗବାନ ବୋଲି ମାନିଯିବେ । ବାବାଟ୍ଟକୁ ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁରମ୍ଭବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀର ବରଦା ଦେବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ନଚେତ୍ ୨୧ ଜନମର ବରଦା ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ଦେଲା? ଲେଖା ମଧ୍ୟ ଯାଇଛି ଯେ, ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ମକ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଚନା କରିଲେ । ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ବସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । ତେଣୁ ଯିଏ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଇବେ । ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଲେଖା-ପଢା କରିବାର କଥା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାକୁ ସହଜ କରି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ସବୁ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହି ଚିତ୍ର ଦ୍ଵାରା ବହୁତ କାମ ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ଜଗତଅମ୍ବାତ୍ମକର ମଧ୍ୟ ମହିମା ରହିଛି । ଶିବଶକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଶକ୍ତି କାହାଠାରୁ ମିଳୁଛି? ବିଶ୍ଵର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କଠାରୁ । “ସାରା ବିଶ୍ଵର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଧିକାରୀ” ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ମହିମା କରିବା ସମୟରେ ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କିଛି ବି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ଅଛି ସିଏ ସବୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଅଧିକାରୀ ରହିଥାନ୍ତି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ । ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ମକ ହାତରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ କମଳ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ଅଧିକାର ହେଲା ନା । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଦୁନିଆ ଏକଥା ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ଧର୍ମ ଧର୍ମ ରହିଛି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ବରଗଛର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହାର ମୂଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲାଣି । ବାକି ଏହାର ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖାମାନ ରହିଛି, ଏହା ହିଁ ତ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ଦୁନିଆରେ ତ ବହୁତ ବୃକ୍ଷ ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ରହିବ ନା । କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଲ ନୁହେଁ ସେଠାରେ ବଗିଚା ରହିବ । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜିନିଷ ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟ ରହିବ । କାଠ ଆଦି ତ ଦରକାର ହେବ ନା । ଜଙ୍ଗଲରେ ମଧ୍ୟ ପଶୁପକ୍ଷୀ ବହୁତ ରହିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସବୁ ଜିନିଷ ଫଳଦାୟକ ହେବ । ପଶୁପକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧନ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅପରିଷ୍କାର କରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ପଶୁ-ପକ୍ଷୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ସେଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବ ତେଣୁ ସବୁ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବ । ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆଉ କ’ଣ! ପରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା - ବାବାଟ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇ ଚାଲିଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ - ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧୀନା, ବିଷ୍ଣୁତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ପାଳନା.... ଏହି କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁତ୍ମକର ଦୁଇ ରୂପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ପାଳନା କରନ୍ତା । ଏକଥା ତ ବୁଝିପାରୁ ନା । ଏକଥା କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ଜଣେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବେ । ପୁଣି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି... ପୁରୁଷାରଥର କରମାନୁସାରେ ନିଜର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ଭଗବାନୁବାଚ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଅଟେ । ଭଗବାନୁତ୍ମକର ନୀବନ କାହାଣୀ ଯଦି ବିଗିତି ଯିବ

ତେବେ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଖଣ୍ଡନ ହୋଇଯିବ । ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ବାବା ଦିନକୁ ଦିନ ଭଲ-ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପୁରଥମେ-ପୁରଥମେ ନିର୍ଗତସ୍ତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଭଗବାନ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରେ କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ? ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ଚୈତନ୍ୟ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ରହିଥିବ । ତେଣୁ ବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମପାଠକ-କୁମାରୀ ନାମ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ । ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମପାଠକର କୁମାର-କୁମାରୀ ତ ଭେଦ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ତ ରଚନା ଅଟେ ନା । ବାବା-ମମ୍ମା ଅଥବା ମାତା-ପିତା ତ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ଭା ସରସ୍ଵତୀ ବ୍ରହ୍ମପାଠକର କନ୍ୟା ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ବାସ୍ତବିକ ବ୍ରହ୍ମପାଠକ-କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ରଚନା ହେବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହିସ୍ତକୁ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବୀଜରେ ନିର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ରହିଥିବ । ତେବେ ତାଙ୍କର ରଚନା ଚୈତନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ଅଟେ । ବାବା ରାଜଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମପଣ୍ୟାତ୍ମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମପଣ୍ୟାତ୍ମେ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ଶୁଣିବା ସମୟରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ମଜା ଲାଗୁଛି, କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ । ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲା ମାତ୍ରେ ସବୁକିଛି ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଦ୍ରାଦିତ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଛାଡ଼ି, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ସେଥିପାଇଁ ରାତ୍ରିରେ ଭଜାଗର ହୋଇ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, କାହିଁକି ନା ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତରର ବିକରମର ବୋଝ ବହୁତ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଧାରଣା ହେବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଏଭଳି କିଛି କରମ୍ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ୭୫ ଶତକଡା ଯୋଗ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଯିଏ ସବୁଠାରେ ଆଗରେ ରହିଛନ୍ତି ସିଏ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ - ମୁଁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କିନ୍ତୁ ମାୟା ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ସତ ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଅନୁକରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁକରଣ କରୁନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ଚାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ପଠାଉନାହାନ୍ତି । ବରତତମାନ ପୁରୁଷାରଥ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି । ଏ ସବୁକୁ ଧାରଣା କରିବା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘରର କଥା ନୁହେଁ । ଏଥିରେ ଅକିର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଆଉ କେହି କେହି ତ' ବୁଝିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ନେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଆଜି ନ ହେଲେ କାଲି ବୁଝିଯିବେ । ବାବା କହିଛନ୍ତି - ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଯାଇଥିବେ ସେମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଯିବେ । ଏକଦା ଆଫ୍ରିକାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିନୀ ହେବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଭାରତକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ, ଆଗରୁ କେବେ ଆସୁ ନ ଥିଲେ । ଏବେ ସବୁ ଦେଶରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଜର୍ମାନୀର ରାଜକୁମାର ଆଦି କେବେ ବାହାରକୁ ବାହାରୁ ନ ଥିଲେ । ନେପାଳର ରାଜା କେବେ ରେଳ ଦେଖିନଥିଲେ, ନିଜ ଦେଶରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାର ହୁକୁମ୍ ନ ଥିଲା । ପୋପ୍ କେବେ ବାହାରକୁ ବାହାରୁ ନଥିଲେ, ଏବେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାକୁ ସମସ୍ତେ ଆସିବେ, କାହିଁକି ନା ଏହି ଭାରତ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀତ୍ମକର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ତୀର୍ଥ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ପ୍ରଚାର ବହୁତ ଜୋରରେ ହେବ । ତୁମକୁ ସବୁ ଧର୍ମର ଧର୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ନିମନ୍ତରଣ ଦେବାକୁ ହେବ । ତେବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣା କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଯାଇଥିବେ, ଏଥିରେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା ଦରକାର । ଯଦି ଏହି କଥା ବୁଝିଯିବେ ତେବେ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ଶତ୍ଵଧିକ୍ଵାନ୍ କରିବେ । ଆମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମପଣ୍ୟ ଅଟୁ ନା, ତେଣୁ ଆମକୁ ଗୀତା ଶୁଣାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ ଏବଂ ଏହା ବହୁତ ସହଜ ମଧ୍ୟ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ବାବା ସ୍ଵର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ଆମର ଅଧିକାର, ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଘରକୁ ଅରଥାତ୍ ମୁକ୍ତିଧାମ ଯିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି । ତେଣୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବାର ଅଧିକାର ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି । ଜୀବନମୁକ୍ତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିବ । ଜୀବନବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶାନତିଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳି ନ ଥାଏ । ସତ୍ସମୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଜୀବନମୁକ୍ତିରେ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କମ୍ ସୁଖ, କମ୍ ଦୁଃଖ ପାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହିସାବ-କିତାବ ଅଟେ । ଭାରତ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କାଞ୍ଚଗାଳ ହୋଇଯାଇଛି, ଯିଏକି ସବୁଠାରୁ ଭରତ ଥିଲା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ୍ଵରାମା ଅଟେ, ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଆସି ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗର ଈଶ୍ଵର ପିତା ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କହୁଥିଲେ ଯେ ଖରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା, ନୂଆ ଦୁନିଆ ଥିଲା । ଖରୀଷ୍ଟ କ'ଣ କେବେ ସେଠାରେ ଆସିପାରିବେ କି! ସିଏ ତ' ନିଜ ସମୟରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ନିଜ ଅଭିନୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଏକାଭଳି ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର । ଶିବବାବା ଆପଣ ଯାହା ଶୁଣାଲେ, ଯାହା ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦେବେ... ବ୍ରହ୍ମପା ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା । ବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତ ସବୁ କିଛି କରିବେ ନା । ସେଥିପାଇଁ ଉଭୟ ଏକତ୍ର ରହିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଦ୍ଵାରା ହିଁ କରତତ୍ଵ କରିବେ ନା । ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ଶରୀର ତ ଏକତ୍ର ନାହିଁ । କେତେକ ଯୁଗ୍ମ ଶରୀରଧାରୀତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଦେଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ତ ଉଭୟତ୍ମକ ଅଲଗା-ଅଲଗା ହୋଇଗଲା । ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଶରୀରରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି

। ତେବେ ଏହି ଉତ୍ତର କାହା ଦ୍ଵାରା ଦେବେ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜ୍ଞର ଚିତ୍ତ ତ ଅଲଗା । ଏଠାରେ ତ ବ୍ରହ୍ମପାଠକର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ କେତେ ବ୍ରହ୍ମପାଠକମାନ-କ୍ରମାଗତ ଅଛନ୍ତି, ଏହା କୌଣସି ଅନ୍ଧଧର୍ମଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ । ପୋଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନାମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କଲ୍ପ ପୁରୁଷରୁ ଯେଉଁମାନେ ପୋଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ବାହାରେ ଅଧିକାଂଶ ତ କେହି ନିଜକୁ ବି.କେ. ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏମାନେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତେ ତ ଶିବବାବାଜ୍ଞର ସମ୍ପାଦନା । ବାକି ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ବାବା ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ୍ୟ ମିଶିବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଉଛି । ସୁନାରେ ଖାଦ୍ୟ ମିଶିଲେ ତାହା ନକଲି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଅପବିତ୍ର ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଏହା ପବିତ୍ର କିପରି ହେବ? ସୁନାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ନିଆଁରେ ପକାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ କେତେ ବଡ଼ ବିନାଶ ହେଉଛି । ଏହି ପରବ ଆଦି ସବୁ ଭାରତରେ ହିଁ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା କାହାର ଏବଂ କେବେଠାରୁ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ତରକୁ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଧାରଣ କରିପାରିବେ । ଯଦି ପରେ ରାଜତ୍ଵ ମିଳିବ, ତେବେ ତା' ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ହେବ? ବହୁତ କମ୍ ସୁଖ ମିଳିବ ନା । ଦୁଃଖ ତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ ନୂଆ ସମ୍ପାଦନାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ପୁରୁଣାମାନେ ଏତେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନ ବହୁତ ରହିଛି, ତେବେ ଯିଏ ସେବା କରିବେ ସିଏ ହିଁ ବାବାଜ୍ଞର ହୃଦୟରେ ରହିବେ । କୁହାଯାଏ ନା ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ପରକାର ତ' ବାହାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପରକାରର ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଭଲ ଭଲ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅନ୍ତରର ସହିତ ସନ୍ଦେହ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆଉ କେହି ବାହାରେ ଭଲ, ଭିତରେ ଖରାପ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ସେବା ମଧ୍ୟ କରି ନ ଥା'ନ୍ତି, ଅନ୍ଧଧର୍ମଜ୍ଞର ସାହାରା ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ତୁମ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବା-ମରିବାର ପରମ୍ପରା ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ଅମରପୁରୀରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି ଯେ, କିଏ-କିଏ କଲ୍ପ ପୁରୁଷରୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇଥିଲେ, ସବୁକିଛି ଏହିଠାରେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି । ତୁମେ ଯେତେ-ଯେତେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବ ସେତେ ନିରାପଦରେ ରହିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ହିଁ ତୁମକୁ ହରାଇ ଦେଉଛି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଯେତେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବ ସେତେ ଭଲ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଚିତ୍ତର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ବ୍ରହ୍ମପାଠକମାନ କ୍ରମାଗତ ସମସ୍ତେ, ତେବେ ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବାବା । ପୁଣି ଇଏ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା.... ଶିଖରମବାଲା ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଜ୍ଞର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି, ଗୁରୁନାମକଙ୍କର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ । ସାହେବଙ୍କୁ ଜପ କଲେ ସୁଖ ମିଳିବ । ଏହା ହେଉଛି ସାରାଂଶ, ସତ୍ୟ ସାହେବଙ୍କୁ ମନେପକାଇଲେ ସୁଖ ପାଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପଦ ମିଳିବ । ଏକ ଓକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁଛନ୍ତି... ଆତ୍ମାକୁ କୌଣସି କାଳ ଖାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କେବଳ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ବାକି ବିନାଶ ହୋଇ ନ ଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଅକାଳମୃତ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଅକାଳ ମୃତ ଅଟେ ତେବେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ହିଁ ଆତ୍ମାମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକରସ ଅଟେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନ ଥାଏ । ବାବା ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଉତ୍ତର ସାଗର, ରୂପ-ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଅନ୍ଧଧର୍ମଜ୍ଞକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ଅନ୍ଧଧର୍ମଜ୍ଞର ସାହାରା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ହେବ । ତାହା ହେଲେ କେବେ ବି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ କାଳ ଉପରେ ବିନିଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସମ୍ପାଦନାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଜ୍ଞର ମଧୁର ସନ୍ଦେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଜ୍ଞର ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପାଦନାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ପୁଷ୍ପ ସାର :-

(୧) ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ଧଧର୍ମଜ୍ଞର ସାହାରା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଉତ୍ତର ଶୁଣାଇବାର ଶତ୍ଵାଧିକାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ରାତ୍ରିରେ ଉଦାଗର ରହି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗରେ କେବେ ଅକ୍ତିପିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀମାନେ ସ୍ଥିତ ରହି ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ ।
 ସର୍ବଦା ଏହି ବରଦାନ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ ମୁଁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀମାନେ ରହି ଅନ୍ଧଧର୍ମଜ୍ଞର ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ନୁହେଁ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀମାନ ରୂପୀ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଅକାଳ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ, ତଥା ବାବାଜ୍ଞର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀମାନେ ରହୁଥିବେ ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ କେବେ ବି ଦୁଃଖୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଯିଏ ଯେତେ ବି ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀରେ ହିଁ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଯଦି ସର୍ବଦା ନିଜର ସ୍ଵାମୀରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ସମସ୍ତଜ୍ଞକାରୀ ସମ୍ପାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***